

บทบาทของวิทยุโรงเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในบรรดาอุปกรณ์การสอนทั้งหลายที่มีอยู่และใช้กันในวงการสอนของครูนั้น มีวิทยุรวมอยู่ด้วย วิทยุโรงเรียน (School Broad-Casting) เป็นการจัดโปรแกรมวิทยุเพื่อการศึกษานักเรียนโดยส่งกระจายเสียงวิชาต่าง ๆ ตรงไปยังห้องเรียน ในเมื่อครูนำเอาวิทยุเข้ามาเป็นอุปกรณ์การสอน ครูก็ไม่ควรจะคิดเข้าใจผิดไปว่า วิทยุเป็นสิ่งแทนครู แท้จริงแล้วควรจะต้องให้เป็นแต่เพียงอุปกรณ์ประกอบการสอน หรือ เป็นสื่อที่จะทำให้การสอนบรรลุจุดหมาย จากการค้นคว้าไม่ปรากฏในหนังสือเอมิเทเลทีกกล่าวว่า วิทยุโรงเรียนเป็นสิ่งแทนครู

ถึงที่ Mc. Known and Roberts กล่าวว่า "Radio instruction is not a substitute for teacher instruction nor will it become one." (1)

ถึงแม้ว่าโดยตัวของมันเอง วิทยุโรงเรียนจะให้ประสิทธิภาพแก่นักเรียนได้แต่เพียงดำเนินการฟังเสียงกันเดียวในการสื่อความหมายเท่านั้นก็ตาม ยังมีส่วนที่ในการศึกษาของนักเรียนดังนี้

๑. วิทยุโรงเรียนสามารถนำประสิทธิภาพที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเข้าสู่ทุก ๆ ห้องเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง การที่วิทยุเสนอข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น การถ่ายทอดเสียงการโต้วาทีหน้าพระที่นั่ง ทำให้ผู้ฟังเกิดมโนภาพ และรู้สึกว่าคุณได้เข้าไปมีส่วนร่วมในสถานที่นั้นด้วย

๒. จากการฟังวิทยุโรงเรียน เด็กจะรู้สึกเหมือนว่าคุณได้ก้าวไปสู่โลกภายนอกได้เข้าถึงเหตุการณ์หรือแม้แต่ปรากฏการณ์ที่ควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ทันที วิทยุโรงเรียนสามารถจะนำความรู้ที่นำมาให้นักเรียนเร็วที่สุดในเรื่องนี้ หนังสือแบบเรียนไม่สามารถทำได้เท่าวิทยุแบบภาพยนตร ซึ่งมีทั้งภาพทั้ง เสียงก็ยังให้วิธีการไกล่เกลี่ยกว่าวิทยุโรงเรียน

๓. วิทยุโรงเรียนสามารถให้ความรู้กับนักเรียนซึ่งอยู่ห่างไกล แม้แต่ที่ที่การคมนาคมบางชนิดไปไม่ถึง หรือบางแห่งอยู่นอกเขตอำเภอลงออกไปไกลมาก อาจจะไม่มียุโรงเรียนแต่ด้วยการรับฟังวิทยุ ผู้ฟังก็จะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ได้

(1) Me. Known and Roberts, Audio-Visual Aids to Instruction

๔. วิทยุโรงเรียนสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนที่กำลังฟังรายการได้มากที่สุด เนื่องจากการใช้ดนตรี การทำบทบาทโดยเสียงและการใช้เสียงประกอบ เช่น การเรียนหนังสือวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี อาจมีแผนเสียงหรือเทปบันทึกเสียงทำนองหุ่นกระบอกหรือซิมเสภาตอนใดตอนหนึ่งในเรื่องมาประกอบให้นักเรียนฟังได้ ทั้งครูและนักเรียนจะต้องรู้สึกว่าการบรรยายในห้องเรียนเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ไม่ถึงเครียด ไม่น่าเบื่อหน่ายง่วงนอนเพราะความจำเจซ้ำซาก นับได้ว่าวิทยุช่วยเปลี่ยนวิธีสอนจากการฟังเสียงของครูผู้สอนแต่ผู้เดียวมาเป็นการเรียนอย่างสนุกสนาน เปลี่ยนรสและให้ความรู้ไปในตัวด้วย

๕. การใช้วิทยุโรงเรียนช่วยการเรียนได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนจิตวิทยาได้ค้นคว้าลงความเห็นแล้วว่า เด็กบางคนจะจดจำอะไรไม่ไถ่รวดเร็วด้วยการอ่าน แต่จะจับความได้เร็วจากการฟัง บทเรียนทางวิทยุโรงเรียนจะช่วยเด็กประเภทนี้ได้มากที่สุดทีเดียว

๖. การสอนทางวิทยุโรงเรียนนี้ เด็กสามารถหรือมีโอกาสเรียนโดยการกระทำสนองตอบครูวิทยุได้ ไม่ใช่เรียนแบบฟังรับแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

๗. การเรียนการสอนทางวิทยุโรงเรียนนี้ เป็นอุปกรณ์การศึกษาที่เมื่อเทียบกับการใช้อุปกรณ์ทางประเภทแล้วจะสิ้นเปลืองน้อยกว่ากันมาก

๘. การฟังวิทยุโรงเรียนนั้น เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยฝึกให้เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักสำรวมไม่ทำเสียงรบกวนผู้อื่น เพราะต้องรู้จักเกรงใจเพื่อน ๆ และครูที่กำลังร่วมฟังอยู่ด้วย

๙. วิทยุเสนอแบบอย่างที่ถูกต้อง กล่าวคือวิทยุโรงเรียนช่วยครูได้มากในการให้เด็กมีโอกาสฟังแบบอย่างที่ถูกต้อง เช่น การอ่านคำประพันธ์ต่าง ๆ การขับร้อง การเรียนดนตรี การใช้ภาษา วิทยุจะชี้แนะฐานะในการนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับแบบอย่างที่ถูกต้องที่ครูประจำชั้นไม่สามารถจะให้ได้

แบบของบทเรียนทั่วไปทางวิทยุโรงเรียน

บทเรียนทางวิทยุโรงเรียนแต่ละรายการอาจออกอากาศมาในแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบผสมกันดังต่อไปนี้. -

๑. แบบพูดบรรยาย
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบอภิปรายเป็นคณะ
๔. แบบบันทึกเหตุการณ์แท้จริง
๕. แบบแข่งขันตอบปัญหา
๖. แบบนาฏการ
๗. แบบท่องเรียนจำลอง
๘. แบบคนตรี
๙. แบบสาธิต

แบบการกระจายเสียงข้างต้นนี้ ต่างก็มีส่วนดีส่วนเสีย และมีส่วนที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมแก่เด็กแต่ละวัย แต่ละลักษณะของเนื้อหาแต่ละวิชา ผู้ผลิตจึงมีความชำนาญและประกอบควมหลักความรู้และประสบการณ์ต้อง เลือกแบบของการผลิตรายการให้เหมาะสมเป็นเรื่อง ๆ ไป

รูปของบทเรียนทางวิทยุในการสอนภาษาอังกฤษ

แบบของบทเรียนนั้นมีหลายแบบซึ่งที่ใดกล่าวมาแล้ว แต่การเลือกที่จะใช้แบบใหม่ให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษแล้ว แต่ไหนนั้นเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง ทว่าจะแบ่งประเภทของนักเรียนก็อาจจะแบ่งได้ ๓ ประเภทดังนี้

๑. พวกที่เริ่มเรียน (Beginners)
๒. พวกที่มีความรู้ภาษาอังกฤษบ้างแล้ว (Intermediats)
๓. พวกที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษพอสมควร (Advance)

เมื่อใดจำแนกนักเรียนออกเป็นประเภทดังนี้แล้ว ก็จะขอกล่าวถึงบทเรียนเป็นแบบไปว่าแบบไหนเหมาะสมกับนักเรียนประเภทใด

๑. บทเรียนที่ออกในรูปแบบที่ครูออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ หรือเป็นประโยคคำถาม แล้วให้นักเรียนกล่าวตาม โดยเว้นช่องว่างไว้ให้นักเรียนพูดทำคำได้ บทเรียนแบบนี้เหมาะอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียน

๒. แบบนาฏการหรือแบบละครนี้ เป็นแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมานานพอสมควร และสามารถเข้าใจของภาษาพูดจากกันได้อย่างปกติธรรมดา เรื่อง บางครั้งจัดให้จบในบทเดียว บางครั้งก็จัดเป็น series ติดต่อกันเป็นตอน ๆ ไป การจัดแบบนี้ถ้าผู้จัดมีความสามารถ ผู้แสดงประกอบมีความชำนาญ พร้อมทั้งใช้เสียงประกอบได้เป็นอย่างดี จะทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

๓. แบบเล่านิทาน โดยการจัดให้มีเสียงประกอบช่วยผู้เล่าก็มีความสามารถในการเล่าได้ก็สมบทสมบาท บทเรียนแบบนี้จะเหมาะกับนักเรียนทุกระดับทีเดียว ทั้งนี้เพราะความ ยากง่ายของบทเรียนนั้นขึ้นอยู่กับภาษาของหนังสือ หรือนิทานที่เลือกนำมา

๔. เป็นรูปเพลงง่าย ๆ บทเรียนแบบนี้เหมาะทั้งกับนักเรียนที่เริ่มเรียน และ นักเรียนประเภท Intermediat นักเรียนจะสนใจและสนุกสนานไปพร้อมกับได้เรียนภาษาอังกฤษไปด้วย

๕. แบบการบรรยาย บางครั้งอาจจะเป็นการบรรยายตามธรรมดา บางครั้งก็ บรรยายโดยมีดนตรีหรือเสียงประกอบ บางครั้งก็อธิบายเป็นหมู่ แบบนี้เหมาะสำหรับนักเรียน ที่รู้ภาษาดีและมีวัยพอสมควร คือมีประสบการณ์และความสนใจใกล้เคียงกับเรื่องที่เขาพูด

แบบของบทเรียนภาษาอังกฤษทางวิทยุโรงเรียน

หลักการใช้วิทยุโรงเรียน

เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการ เริ่มโครงการวิทยุโรงเรียนขึ้น เพื่อให้วิทยุโรงเรียน เป็นอุปกรณ์การศึกษาส่วนหนึ่ง การใช้วิทยุโรงเรียนจึงมีความมุ่งหมายเช่นเดียวกันกับการใช้อุปกรณ์การศึกษาค้นอื่น ๆ ความมุ่งหมายดังกล่าวนี้คือ เพื่อช่วยให้เด็กดีขึ้น ดังที่ Willie Young ได้กล่าวไว้ว่า

"Radio is used as an aid in supplementing the work of the teacher, it is used for the purpose of enriching, stimulating and supplementing instruction" (2)

การที่จะให้บรรลุความมุ่งหมายที่ว่าเพื่อให้เด็กเรียนได้ดีขึ้นดังกล่าวนั้น ตัวอุปกรณ์เองไม่สามารถจะบรรลุได้ นอกจากครูจะได้นำอุปกรณ์นั้นเข้ามาใช้ได้ อย่างดี อุปกรณ์จึงจะช่วยให้บรรลุผลสัมประสงค์ การจะใช้ให้ได้นั้นอยู่ที่ของครูหลักวิธีใช้ให้เหมาะสม กับธรรมชาติของอุปกรณ์นั้น ๆ กลวิธีของการใช้วิทยุโรงเรียนโดยเฉพะะนั้น มีหลักวิธีใช้อยู่ ๔ ประการ ดังนี้

- ๑. ใช้ให้ถูกของการใช้อุปกรณ์การสอน โดยนำจิตวิทยาของการ เรียนรู้ มาประกอบด้วย
- ๒. ใช้ให้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการ เรียนของเด็กอย่างจริงจัง
- ๓. ใช้ถูกตามลำดับแห่งการตั้งวิทยุโรงเรียน
- ๔. ใช้ด้วยความสนใจ

๑. การใช้ให้ถูกต้องของการใช้อุปกรณ์การสอน

การสอนของครูนั้นมิใช่จะสอนแต่เรื่องง่าย ๆ เด็กเข้าใจได้ง่าย ๆ ไปหมด ทุกเรื่อง บางครั้งบางคราวเรื่องราวค่อนข้างจะสลับซับซ้อน แม้ครูจะสอนเก่งเพียงไรก็ตาม ก็ยังเป็นการยากที่จะอธิบายอย่างทั่วโดยมิใช้อุปกรณ์อื่นใดเข้ามาช่วยเสริมหรือเพิ่มความ เข้าใจ หรือไม่ก็เข้ามาช่วยลดความสลับซับซ้อน หรือความเป็นนามธรรมในเรื่องนั้น ๆ ให้ลดน้อย ลงไปได้ มีผู้กล่าวว่าครูที่ดีคือครูที่สอนดี อาจจะกล่าวเสริมต่อไปได้อีกว่า ครูสอนที่ดีคือครูที่รู้จักนำ อุปกรณ์เข้ามาช่วยสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนนั้นเป็นที่เข้าใจง่ายและเร็วขึ้น ผลที่ตามมาคือเด็กจะ เรียนรู้ได้เร็วและดีขึ้นด้วย

การที่ครูจะใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนนั้น ถ้าครูใช้ไม่เป็นไม่ถูกหลัก ครูคนนั้นก็ไม ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพราะจะทำให้เด็กสับสนและไขว้เขวไปได้ แทนที่จะบังเกิดผลดี กลับกลายเป็นผลร้ายหรือเสียหายไป ดังนั้นจึงควรทราบถึงหลักจิตวิทยาเบื้องต้นในด้าน การ เรียน รู้มาใช้ประกอบ เพื่อเป็นหลักในการที่จะใช้อุปกรณ์ให้ถูกหลักดังนี้

ก. ขั้นการนำเด็กเข้าสู่ปัญหา ในขั้นนี้เป็นขั้นแรกที่ครูควรนำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าเขามีความจำเป็นหรือมีความต้องการที่จะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ในทันทีหมายถึงถึงวิทยุชิ้นเอง ความต้องการนี้จะเป็นแรงขับให้เด็กสนใจอุปกรณ์ ขั้นนั้นครูจะช่วยให้เด็กเกิดความต้องการใ้ทว้การ รุ่งใจ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธีในการใช้รายการวิทยุโรงเรียนแต่ละครั้ง ครูอาจพูดเกริ่นไว้ว่า "เราเพิ่งเรียนการใช้ประโยคใน Present continuous tense จบไป ทอดกั้มพู่กันนี้ รายการสอนภาษาอังกฤษทางวิทยุโรงเรียนจะสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเราควรจะสนใจและรับฟัง รายการนี้อย่าให้พลาดไ้ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนความรู้แก่เรา" ดังนี้เป็นต้น

ข. อุปกรณ์ต้องเป็นสิ่งมาเร้าให้เด็กเกิดความรู้สึกจริง ๆ ในขั้นนี้ครู ต้องคำนึงและระมัดระวังอุปกรณ์ที่นำมาใช้ให้เป็นสิ่งเร้าที่จะให้เด็กสนใจจริง ๆ ถ้าจะกล่าวถึง วิทยุ ครูก็ควรทำให้เสียงแจ่มใส ชัดเจน ปราศจากเสียงรบกวนใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนั้นแล้ว เด็กทุกคนต้องใ้รับฟังเสียงพูด หรือเสียงประกอบในรายการใ้ชัดเจนนหมด วิทยุโรงเรียนมี บทบาทเช่นเดียวกับอุปกรณ์การสอนอย่างอื่น ๆ เช่น แผนที่ ภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งครูจะใช้ อุปกรณ์เหล่านี้เป็นเครื่องช่วยเร้าความสนใจใ้เด็กเรียนสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น Motivation นี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนการสอน "Motivation is an essential condition of learning . Motive incentive conditions which are significant in the educative process include interests, attitudes and purposes"

(3)

(3) Gates, Jersild, me Connell, Robert C. Challman, Educational Psychology. The Macmillan ca, New York, 1948, page 309

ค. ขั้นตอนสอน เป็นหน้าที่โดยตรงของครูที่จะกำเนิงงานขั้นตอนไปให้ได้ผลอย่างยิง หลังจากเกิดเกิดแรงขับและมีสิ่งเร้าที่คทำให้เด็กสนใจใคแล้ว ครูควรรให้เด็กทอยสนองต่อรายการนั้น อาจจะเป็นการมาทกรองเพลงภาษาอังกฤษที่เพิ่งเรียนจบไป หรือมา Drill การใช้ Present Continuous tense ก็ไค

ง. ขั้นตอนที่เด็กไครับ เมื่อไคยมาทั้ง ๓ ขั้นตอนกล่าวมาแล้ว เด็กก็ควรจะได้รับผลคือเกิดควรเรียนรู้อันมาวาม เป็นคณาเกิดควมเข้าใจดีขึ้น หรือเกิดทักษะในการอ่าน พูด หรือฟังคขึ้นอยางไคอยางหนึ่ง หรือหลาย ๆ อยางรวมกันก็อาจเป็นไค

หลักทั้ง ๔ ที่กล่าวเป็นหลักวิธีใชอุปกรณใคไคผล ซึ่งเป็ผลที่ครูจะใชวิทยุโรงเรียนตามหลักดังกล่าวซึ่ง ๔ นี้ เด็กก็จะได้รับผลคือเกิดควรเรียนรู่มากขึ้นกวากวาทครูใคโดยไมรูหลักกฎ เกณฑเลย

๒. วิทยุโรงเรียนให้เป็ประโยชน์ต่อนักเรียนอยางจริงจริง

ข้อนี้หมายความว่าควรรไคบทเรียนทางวิทยุโรงเรียนเป็นการทบทวนลิ่งที่ไคสอนมาแล้วในชั้น หรือเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็กในคานที่จะไคฝึกฝน การพูด การฟัง หรือแมแต่จะใคเป็นเมทาคือไคนักเรียนฟังจากวิทยุโรงเรียนก่อนแล้ว จึงสอนทบทวนในชั้นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไคก็ไค สิ่งที่ควรรลิกใจไวเสมอคือ วิทยุโรงเรียนวิทยุโรงเรียนให้เป็ประโยชน์ต่อควมเจริญงอกงามในคานการเรียน เป็ประโยชน์ต่อการเพิ่มฐนควมรู้ที่เด็กกำลังคควหรือใคแกปัญหาที่เด็กกำลังประสบอยูกไค เช่นเด็กกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง singular และ plural ก็ไคหน้าที่ของครูคองคอบคุดการางออกอากาศให้ค ถาพรามวามีการออกอากาศตรงเรื่องที่ครูกำลังสอนอยู หรือเด็กในชั้นกำลังเป็ปัญหาเรื่องนั้นอยู ครูไม่ควรพลาคโอกาสนั้นไปเลย การฟังไคยมุ่งเฉพาะเจาะจงแต่ละรายการไปนั้นจะไคประโยชน์มากกว่าการฟังไปเรื่อย ๆ ซึ่งตรงกับเรื่องที่ครูกำลังสอนในชั้นมาวาม ไม่ตรงมาวาม ครูควรรคคคคการางออกอากาศ และสอนในเรื่องเดียวกันนั้น เช่นนี้จะช่วยเสริมควมรู้เด็กไคมาอยางยิง

๓. ใช้ให้ครบชั้นหรือลำดับของหลักการฟังวิทยุโรงเรียน

การใช้วิทยุโรงเรียนให้โดยผลดี ครูต้องปฏิบัติงานเป็นขั้น ๆ ตามลำดับแห่งการ
สอนด้วยวิทยุโรงเรียน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๓ ขั้นดังนี้. -

- ก. ชั้นเตรียมงานก่อนการรับฟัง
- ข. การปฏิบัติระหว่างรับฟังรายการ
- ค. การปฏิบัติหลังการรับฟัง

ก. เตรียมงานก่อนการรับฟัง

๑. เริ่มแรกต้องเตรียมตัวครูเองให้พร้อม ซึ่งมีทั้งการศึกษาคู่มือครู ฟังชั่วโมง
ครู เตรียมอุปกรณ์ของใช้ให้พร้อม

๒. เมื่อครูเตรียมตัวเองพร้อมแล้ว ก็ต้องหันมาเตรียมตัวเด็กด้วย การเตรียม
ตัวเด็กที่สำคัญคือการจูงใจนั่นเอง ครูควรจูงใจให้สนใจ เกิดความสนใจรายการที่จะรับฟัง อาจจะ
ควยวิธีที่ถึงประโยชน์ที่จะได้รับ ใช้อุปกรณ์บางอย่างเช่น ภาพ เพลง ของจริง หุ่นจำลอง
ช่วยในการจูงใจก็ได้ และควรตกลงหรือบอกให้เด็กทราบเสียก่อนว่า เรามุ่งที่จะฟังอะไรใน
รายการนั้น ๆ

๓. เตรียมจัดสถานที่ไว้ให้พร้อม สำหรับที่ตั้งของวิทยุนั้นควรตั้งไว้หน้าชั้น และ
สูงพอที่เด็กทุกคนมองเห็น และทั้งเสียงก็ชัด แต่อาจจัดที่นั่งใหม่อาจจะจัดแบบวงกลม ครึ่งวง
กลม หรือตัว U ก็ต้องจัดให้เรียบร้อยและวางวิทยุในที่ ๆ เด็กทุกคนมองเห็นวิทยุ และฟัง
เสียงชัดแจน

๔. เตรียมเปิดเครื่องรับใช้ หาขนาดคลื่น และปรับเสียงให้ดีและลดเสียง
ให้แผ่ว ๆ พอถึงเวลาให้พร้อมที่จะเริ่มเสียงรับฟังได้ทันที

การเตรียมตัวก่อนการรับฟังดังที่โลกกล่าวมาแล้วนี้ ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่เป็น
อย่างถึงขั้นเพื่อประโยชน์ที่จะทำให้ทั้งครูผู้สอนและนักเรียนมีความพร้อมที่จะรับฟังรายการ
และยังทำให้การฟังครั้งนี้มีความสำคัญและมีคุณค่าด้วย ทั้งนี้ "Carefull attention to

more or less mechanical items will enhance the value of the broadcast" (4)

ข. การปฏิบัติระหว่างรับฟัง ในชั้นนี้ครูมีหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งอีกชั้นหนึ่งที่จะละเลยเสียมิได้ เพราะเด็กที่ฉลาดจะสังเกตเห็นหน้าและความรู้สึกของครูได้ว่า ครูมีความรู้สึกอย่างไรในการรับฟัง ครูควรแสดงตนเป็นผู้ที่ตั้งใจและควรจะแสดงควยว่าตนเองรู้สึกตื่นเต้นและสนใจกับการใช้วิทยุเป็นอุปกรณ์มากทีเดียว ดังที่ Mc. Known and Roberts กล่าวว่า "Of course, the pupils will usually reflect her interest and attention, the teacher herself should set the example by anticipating the program, listening closely and showing her pleasure and enjoyment," (5)

ดังนั้นครูควรจะต้องปฏิบัติตนในชั้นระหว่างรับฟังดังนี้

- ๑. อยู่ร่วมรับฟังกับเด็กอย่างตั้งใจออกตั้งใจ เด็กจะได้เห็นความสำคัญของรายการยิ่งขึ้นในเมื่อเห็นครูเองก็ตั้งใจเช่นเดียวกัน
- ๒. ช่วยดูแลให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งของครูวิทยุ ไม่ว่าจะเป็นการให้ร้องหัดเต้น หัดพูดก็ตาม ตัวครูเองควรจะไปร่วมร้อง ร่วมพูดตามไปกับเด็กด้วย
- ๓. ถ้าครูวิทยุขอร้องไห้ปฏิบัติสิ่งใด ก็ปฏิบัติตามในระหว่างรับฟังรายการ
- ๔. ถ้ามีความจำเป็นต้องบันทึก หรือมีข้อสังเกตอะไรที่จะกล่าวเพิ่มเติม หรือเน้นให้บันทึกไว้ด้วย

ค. การปฏิบัติหลังการรับฟัง เมื่อจบรายการแล้วครูอาจแนะนำกิจกรรมหลายอย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนนั้น ๆ ได้ผลดี ซึ่งมีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่ครูอาจเลือกมาใช้ได้ดังนี้

- ๑. ครูท่อนำเด็กให้ร่วมกันอภิปรายอย่างมีความมุ่งหมายที่ตีที่รายการจบครั้งนี้เพื่อ
- ก. ช่วยให้เกิดเข้าใจเรื่องราว ลำดับเรื่อง หรือหัวข้อสำคัญของรายการที่ขึ้น

(4) Mc. Known and Roberts, "Audio-Visual Aids To Instruction" McGraw-Hill Book Company, Inc., 1949, page 297

(๕) เรื่องเกี่ยวกับหน้า ๒๘๘

- ข) ช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของคำยากบางคำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ค) จูงใจให้เด็กอยากประกอบกิจกรรมต่อเนื่องที่สัมพันธ์กับรายการที่ฟังมา หรือไม่ก็จูงใจให้เด็กอยากเรียนเรื่องใหม่ต่อไป

๒. ส่งเสริมให้เด็กประกอบกิจกรรมต่อเนื่องที่สัมพันธ์กับรายการที่ฟังมา และสัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น เช่นให้เด็กทำการฝีมือเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนแล้ว อาจจะปั้นดินน้ำมัน หรือทำจกสานเป็นรูปต่าง ๆ

๔. ใ้ช่วยความมั่นใจ ครูจะใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนใ้ช่วยความมั่นใจใ้ คือเมื่อใ้มีการเตรียมตัวมาอย่างพร้อม เช่นวางแผนการ เรียนในชั้นใ้สอดคล้องกับตารางออกอากาศตลอดใ้ เตรียมฟังชั่วโมงครูทุกครั้ง เตรียมอุปกรณ์และศึกษาคู่มือครูใ้โดยละเอียดทุกครั้งเป็นต้น

การจัดและดำเนินงานวิทยุโรงเรียนในประเทศไทย

กระทรวงศึกษาธิการใ้เริ่มใ้วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อใ้ในการ เผยแพร่การศึกษา มาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยใ้ตั้งวิทยุศึกษาขึ้นที่วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ ใ้เครื่องส่งที่ทางวิทยาลัยใ้ประกอบขึ้นเอง มีกำลังส่ง ๕๐๐ วัตต์ ต่อมาใ้จัดหาเครื่องส่งเพิ่มขึ้น จนใ้ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๑๗) สถานีวิทยุศึกษาส่งกระจายเสียงด้วยเครื่องส่งขนาด ๒ กิโลวัตต์ ๓ เครื่องด้วยขนาดคลื่น ๒๕๕.๒ เมตร ๑๐๐ เมตร และ ๘๕ เมตร ตั้งแต่เริ่มดำเนินการมาจนถึงปัจจุบันสถานีวิทยุศึกษาเปิดทำการกระจายเสียงทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ วันละ ๒ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. วันอาทิตย์วันละ ๔ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.

เมื่อสถานีวิทยุศึกษาเปิดบริการใ้การศึกษาแก่ประชาชนโดยทั่วใ้มาเป็นเวลา ๔ ปี เห็นว่ามีประสิทธิภาพใ้ในงานวิทยุกระจายเสียงใ้เพื่อการศึกษาเหมาะสมสมควรแล้ว กระทรวงศึกษาธิการใ้ใ้เริ่มงานวิทยุโรงเรียนขึ้นใ้ใ้การศึกษา ๒๕๐๐ โดยใ้ใ้วางวัตถุประสงค์ของวิทยุโรงเรียนใ้ใ้ดังนี้. -

๑. ส่งเสริมคุณภาพของครูให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องกลวิธีการสอน โดยการสาธิตทางบทเรียนที่ส่งทางวิทยุกระจายเสียง และโดยการแนะนำทางคู่มือและเอกสารอื่น ๆ

๒. ย้ำผู้ใหญ่เด็กเกิดความสนใจ เพื่อเป็นแนวทางให้เด็กเกิดความคิดค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เสริมสร้างทัศนคติอันถูกต้องของตลอดจนทักษะบางอย่างแก่เด็กด้วย

๓. สอนโดยตรงเป็นบางวิชา

๔. ช่วยสร้างประสิทธิภาพบางอย่างให้แก่เด็ก ในกรณีที่ครูไม่สามารถจะทำไต่หรือทำได้โดยยาก และช่วยแนะนำให้ครูและนักเรียนรู้จักใช้ และจัดทำอุปกรณ์การศึกษาอย่างง่าย ๆ โดยเฉพาะในโรงเรียนเล็ก ๆ ซึ่งไม่มีเครื่องประกอบการสอนบริบูรณ์

เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นว่าในการใช้วิทยุโรงเรียนนี้จำเป็นต้องแนใจพอสมควรว่าโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ที่สามารถรับฟังโคซึกเจนต์ คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการสำรวจการรับฟังรายการของสถานีวิทยุศึกษาจากจังหวัดต่าง ๆ ปรากฏว่ารับฟังโคซึกเจนต์ในจังหวัดที่อยู่ห่างจากพระนครในรัศมี ๑๕๐ กิโลเมตร คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะอนุกรรมการวิทยุโรงเรียน" มี พญา หม่อมหลวงบัน มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขณะนั้น ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาคำเนินงานเป็นการทดลองขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐

คณะอนุกรรมการวิทยุโรงเรียนได้พิจารณาเห็นว่า ในชั้นเริ่มงานนั้นถ้าจะให้ได้ผลจะต้องจัดทำในวงจำกัดจึงกำหนดให้เลือกโรงเรียนจากจังหวัด ๒๒ จังหวัด ที่อยู่ห่างจากพระนครในรัศมี ๑๕๐ กิโลเมตร เป็นโรงเรียนในชายทดลองและเพื่อความสะดวกในการดำเนินงานและการบริหารงาน ได้แบ่งจังหวัดทั้งกล่าวออกเป็น ๒ เขต ตามลักษณะภูมิศาสตร์ ดังนี้ -

- จังหวัดในเขต ๑ พระนคร ชลบุรี นนทบุรี สมุทรปราการ
- จังหวัดในเขต ๒ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ปราจีนบุรี ระยอง
- จังหวัดในเขต ๓ นครนายก ลพบุรี สระบุรี

จังหวัดในเขต ๔ ปทุมธานี สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง
จังหวัดในเขต ๕ กาญจนบุรี นครปฐม สมุทรปราการ สุพรรณบุรี
จังหวัดในเขต ๖ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม

เมื่อได้กำหนดจังหวัดและเขตที่จะอยู่ในข่ายการทดลองแล้ว คณะอนุกรรมการวิทยุ
โรงเรียนได้ออกไปสำรวจสภาพของโรงเรียนในบางจังหวัด ได้หารือกับเจ้าหน้าที่บริหารการ
ศึกษาและครูบางคนในส่วนภูมิภาค และไต่พิจารณาความพร้อมของครู นักเรียน ตลอดจนผลการรับ
ฟังโดยรวมครบแล้ว มีความเห็นว่าสมควรจะเริ่มการทดลองสอนทางวิทยุกระจายเสียงขึ้นตั้งแต่
ต้นปีการศึกษา ๒๕๐๑ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้มีการประชุมศึกษาธิการจังหวัด และเจ้า
หน้าที่วิทยุโรงเรียนชั้นที่จังหวัดละเชิงเทราในปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และ
ให้ปฐมภิเทศในเรื่องวิทยุโรงเรียน ตลอดจนพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อันคาดว่าจะ
มีขึ้น และได้เริ่มดำเนินงานโดยกำหนดหลักเกณฑ์และเสนอแนะวิธีการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ทั้งจากส่วนภูมิภาคและจากส่วนกลางจะได้นำไปปฏิบัติ อาทิ การกำหนดจำนวนโรงเรียนในข่าย
ทดลอง กำหนดวิชา และระดับชั้นและได้มอบหมายให้จังหวัดดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนในข่าย
ทดลอง และจัดสรรเจ้าหน้าที่วิทยุโรงเรียนในจังหวัดต่อไป

กระทรวงได้ปรึกษารัฐมนตรีว่าการศึกษาของจังหวัด และครูที่เข้ามา
ประชุมกันที่จังหวัดละเชิงเทราเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้ตกลงกำหนดให้แต่ละจังหวัดมีโรงเรียน
ทดลองรับฟังวิทยุโรงเรียน ๑๓ โรงเรียน เป็นโรงเรียนประถม ๑๐ โรงเรียน มัธยมศึกษาทั้งสามัญ วิสามัญ
และอาชีวศึกษา ประเภทละ ๑ โรงเรียน รวม ๓ โรงเรียน จำนวนโรงเรียนที่อยู่ในข่ายทดลองวิทยุ
โรงเรียนใน ๒๒ จังหวัด มีรวมทั้งสิ้น ๒๘๖ โรงเรียน ส่วนบทเรียนที่จะสอนทางวิทยุในขณะแรกเปิด
กิจการวิทยุโรงเรียนในปีการศึกษา ๒๕๐๑ นั้น ได้จัดทำบทเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ดังนี้. -

วิชาสังคมศึกษา

จัดสำหรับนักเรียน ๒ ระดับ คือระดับประถมปีที่ ๒ - ๑
และประถมปีที่ ๓ - ๔

วิชาดนตรีและขับร้อง

จัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ - ๑ และได้เพิ่มระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒

วิชาภาษาอังกฤษ

จัดสำหรับนักเรียนชั้น ป.๕ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑) และได้เพิ่มระดับ
ชั้น ป.๖ (มัธยมศึกษาปีที่ ๒) ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ระดับชั้นมัธยม
ปีที่ ๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ระดับชั้น มศ. ๑ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔)
ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕

ในการกำหนดเนื้อเรื่องและการจัดทำทหระจายเสียงของวิทยุโรงเรียน คณะ
อนุกรรมการวิทยุโรงเรียนได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ จัดบทเรียนชั้น ๓ คณะ ประกอบด้วย
เชี่ยวชาญในสาขาศึกษานิสเทศกและครูผู้ชำนาญการสอน เพื่อพิจารณาการจัดบทระจายเสียงและ
คู่มือการสอนของครูดังนี้. -

- ๑. คณะอนุกรรมการจัดทำเรียนวิชาสังคมศึกษา
- ๒. คณะอนุกรรมการจัดทำเรียนวิชาขับร้องและดนตรี
- ๓. คณะอนุกรรมการจัดทำเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาต่างประเทศให้โดยดลนั้น วัตถุประสงค์คือการ เดินทางไปอยู่ในต่าง
ประเทศนั้น ๆ เพราะนอกจากจะไม่มีโอกาสฟังเสียงเจ้าของภาษาพูดแล้ว ยังมีโอกาสพูดและใช้
ภาษานั้นเป็นประจำอีกด้วย เช่นเมื่อแล้วการเรียนจะพูดหน้าไปไ้รวดเร็วมาก แต่ก็มีปัญหาว่าจะมี
สักกี่คนที่มีโอกาสได้ทำเช่นนั้น ทั้งนี้จึงต้องพยายามหาวิธีที่คิดว่าสามารถนำเอาใช้แทนการไปอยู่
ในต่างประเทศได้ ซึ่งสอนกับคนหมู่มากทั่ว ๆ ไป ได้ และก็ทำกันแล้วแพร่หลายพอสมควร โดยเฉพาะ
การฟังเสียงเจ้าของภาษาจากแผ่นเสียงภาพยนตร์ วิทยุ แม้จะเป็นการฝึกหูหรือฝึกการฟังเสียง
แต่อย่างใดโดยไม่มีโอกาสได้ตอบโต้เลยก็ตาม ก็ยังถือได้ว่าเป็นวิธีที่ค่อนข้างจะดี และถือเป็น

ประสิทธิภาพอันมีค่ายิ่งที่ครูไทยทั่ว ๆ ไปไม่สามารถให้แก่นักเรียนได้

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงสิ่งสำคัญ ๒ สิ่งที่วิทยุกระจายเสียงสามารถให้แก่ครูและนักเรียนภาษาใดคือ. -

๑. สามารถให้ประสิทธิภาพที่ครูไทยที่สอนในชั้นเรียนให้แก่นักเรียนไม่ได้ ซึ่งได้แก่

ก) ช่วยฝึกให้นักเรียนชินกับการฟังเสียงเจ้าของภาษา ประโยชน์อันนี้ครูผู้สอนในชั้นไม่สามารถให้แก่เด็กได้ เพราะครูเป็นคนไทยจะพูดอย่างไรก็จะได้สำเนียงที่ถูกคองเหมือนเจ้าของภาษาโดยมาก การฝึกเช่นนี้ทางวิทยุโรงเรียนก็ให้เจ้าของภาษาอย่างน้อย ๒ คน มาสนทนากันตามปกติธรรมดาของเขา โดยคัดเลือกบุคคลที่มีความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัยและชั้นของนักเรียน

ข) ให้ความบันเทิงและเร้าอารมณ์ความสนใจนักเรียนโดยไร้เสียงประกอบ การสอนในชั้นเรียนนั้นนักเรียนจะไต่หังแต่เสียงครูสอนอย่างเฉียว ถ้าครูสอนไม่สนุกไม่เป็นที่น่าสนใจนักเรียนก็ไม่ตั้งใจเรียน หันเหความสนใจออกไปจากบทเรียนได้ง่าย ๆ แต่การสอนทางวิทยุนี้เราสามารถให้เสียงประกอบต่าง ๆ (SOUND EFFECT) มาช่วยให้บรรยากาศเป็นจริงเป็นจัง เด็กจะไม่เบื่อและมีความสนใจในบทเรียนอย่างแน่วแน่ เช่นสอนถึงการสนทนาเมื่อจะไปส่งกันที่สถานีรถไฟเป็นคน นอกจากนี้นักเรียนยังได้ผลพลอยได้จากการให้เด็กเรียนรูปศัพท์ใหม่ ๆ จากการให้ SOUND EFFECT ให้ความเป็นคนว่า เราจะบอกให้นักเรียนฟังว่า "LISTEN TO THE TRAIN"

แล้วใช้เสียงรถไฟแล่นประกอบเข้าไป โดย
ไม่ต้องใช้วิธีแปลให้เด็กฟังเลย เด็กก็ทราบ
โดยทันทีว่าเป็นเสียงของรถไฟ

๒. วิทยุชมมรร เทาคความเบื้องต้นที่นักเรียนต้องฟังคำพูดซ้ำ ๆ เนื่องจากการเรียน
ภาษาเป็นเรื่องของการฝึกทักษะ การฝึกทักษะจะเกิดทั้งด้านการฟังและการพูดขอมได้มาจากการ
ฟังซ้ำ ๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การฟังซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นประโยชน์โดยตรงอย่างยิ่งในการ เรียน
ภาษา ผลจะเกิดทั้งด้านคำและด้านเสียง ด้านคำคือเด็กจะเกิดทักษะ ส่วนด้านเสียงก็คือเด็กอาจ
เกิดความเบื่อหน่ายได้ ยิ่งถ้าครูสอนในชั้นกล่าวซ้ำ ๆ อยู่คนเดียว เด็กอาจ เบื่อหน่ายได้ง่าย
มาก แต่ถ้าเป็นการสอนทางวิทยุสามารถแจจุกอ่อนซอมได้ โดยอาจจะใช้เสียงเจ้าของภาษา
หลาย ๆ เสียง เช่นเสียงหญิง ชาย เด็ก เสียงคนแก่ ผลักก็มากล่าวประโยคหรือคำที่ต้องพูด
ซ้ำ ๆ ความเบื่อหน่ายก็จะลดลง หรืออาจไม่มีเลยก็ได้

005419

วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษทางวิทยุโรงเรียน

จุดมุ่งหมายในการใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษทาง
วิทยุในประเทศไทยเรานั้นมีอยู่ด้วยกันหลายข้อ ดังนี้ -

๑. มุ่งให้ฝึกการฟังภาษาอังกฤษ
๒. มุ่งฝึกการออกเสียง และให้นักเรียนเลียนแบบการออกเสียงที่
ถูกต้อง
๓. มุ่งแสดงวิธีสอนไวยากรณ์ โดยใช้แบบสร้างต่าง ๆ และให้ฝึกจาก
ประโยค (STRUCTURE AND PATTERN AND SENTENCE PRACTICE)
๔. มุ่งทบทวนบทเรียนที่เรียนแล้ว และเสนอกิจกรรมอย่างอื่นที่ครูไม่
สามารถสอนได้ เช่นการสอนโคลงและเพลง เป็นต้น

ในปีนี้ การจัดบทเรียนลงเป็นไปเช่นเดิมคือ. -

บทเรียนสำหรับชั้นประถมปีที่ ๕ (มัธยมปีที่ ๑)	ภาคละ ๑๐	บท
ประถมปีที่ ๖ (มัธยมปีที่ ๒)	ภาคละ ๑๐	บท
มัธยมปีที่ ๓	ภาคละ ๑๐	บท
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	ภาคละ ๑๐	บท
แต่ละระดับมี ๓๐ บท	รวมทั้งปีมี ๑๒๐	บท

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้เพิ่มบทเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ บทเรียนนี้มีความเป็นเนื้อหาโดยยึดหนังสืออังกฤษเล่มหนึ่งเล่มใดเป็นหลัก จุดมุ่งหมายส่วนใหญ่สำหรับชั้นนี้มุ่งฝึกการฟังของเด็กมากกว่าอ่าน ในปีนี้การจัดบทเรียนภาษาอังกฤษก็ดังนี้. -

บทเรียนสำหรับชั้นประถมปีที่ ๕ (มัธยมปีที่ ๑)	ภาคละ ๑๐	บท
ประถมปีที่ ๖ (มัธยมปีที่ ๒)	ภาคละ ๑๐	บท
มัธยมปีที่ ๓	ภาคละ ๑๐	บท
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	ภาคละ ๑๐	บท
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคละ ๑๐	บท
แต่ละระดับมี ๓๐ บท	รวมทั้งปีมี ๑๕๐	บท

ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ ได้มีการเพิ่มบทเรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ขึ้นอีก บทเรียนสำหรับชั้นนี้ก็เช่นเดียวกันกับหลักในการทำบทเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้ทำมาแล้ว กล่าวคือไม่มีการยึดหนังสืออังกฤษเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลักในการทำบทเรียนออกอากาศ เพียงแต่เลือกสอนบางสิ่งที่เห็นว่าสำคัญและช่วยครูประจำชั้นในสิ่งที่ครูประจำชั้นจะทำเองโดยยาก ส่วนใหญ่แล้ววางความมุ่งหมายไว้สำหรับเป็นการฝึกการฟังภาษาอังกฤษให้เข้าใจ และสนทนาโต้ตอบกับคนอังกฤษในการสนทนาง่าย ๆ เท่านั้น ในปีนี้การจัดบทเรียนภาษาอังกฤษดังนี้. -

บทเรียนสำหรับชั้นประถมปีที่ ๕ (มัธยมปีที่ ๑)	ภาคละ ๑๐	บท
ประถมปีที่ ๖ (มัธยมปีที่ ๒)	ภาคละ ๑๐	บท

มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคละ ๑๐ บท

มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคละ ๑๐ บท

มัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคละ ๑๐ บท

มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคละ ๑๐ บท

แต่ละระดับมี ๓๐ บท รวมทั้งมี ๑๕๐ บท

เพื่อที่จะให้วิทยุโรงเรียนสำเร็จผลสมความมุ่งหมาย คณะกรรมการวิทยุโรงเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษจึงได้จัดทำ

๑. คู่มือประกอบบทกระจายเสียงทุกบท สำหรับเป็นแนวให้ครูศึกษาและเตรียม
ตัวก่อนเปิดรับฟังบทกระจายเสียง แนะนำให้ครูจัดกิจกรรมหลังการรับฟัง

๒. ภาพอุปกรณ์ประกอบบทกระจายเสียงบาทบท เฉพาะที่คิดว่าครูจะจัดหา
ไม่ได้เพื่อประโยชน์ในการเรียนบทนั้น ๆ

๓. จักรายการชั่วโมงครูทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ ออกอากาศระหว่างเวลา
๑๒.๐๐ - ๑๒.๓๐ น. มีแนวแนะนำครูเกี่ยวกับการสอนเพิ่มเติมจากคู่มือการสอน และอาจมีเรื่อง
อื่น ๆ ช่วยครู เช่น การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หรือ เล่นเพลงใหม่กับชมก่อนออกบทเรียน

การนิเทศและการอบรม

๑. ส่งเจ้าหน้าที่ไปประชุมร่วมกับศึกษาธิการจังหวัด และครูในจังหวัด เขตทดลอง
เมื่อเริ่มมีการศึกษาทุกปี เพื่อชี้แจงและขอความร่วมมือเกี่ยวกับวิทยุโรงเรียน

๒. ในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ - ๒๕๐๒ และ ๒๕๐๓ ไครวมมือกับหน่วยศึกษานิเทศก์กรม
วิสามัญศึกษา และคณะอาจารย์ของสถานสอนภาษาอังกฤษของสมาคมนักเรียนเกาอเมริกัน จัด
อบรมครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อแนะวิธีสอนภาษาอังกฤษทั่วไป และการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษทาง
วิทยุที่ถูกต้อง

๓. จัดการประชุมศึกษาธิการจังหวัดและส่งศึกษานิเทศก์ออกไป

บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางวิทยุโรงเรียนนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบให้คณะกรรมการวิทยุโรงเรียนวิชาภาษาอังกฤษผู้มีนามดังต่อไปนี้เป็นผู้จัดทำ. -

๑. ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ	ที่ปรึกษา
๒. คุณหญิงอัมพร มีสุข	ประธาน
๓. นาย Thomas Durr	กรรมการ
๔. นางสาวพิไลป้า คอร์เนลล์	กรรมการ
๕. นายกุศล สุจรรยา	กรรมการ
๖. นางคมคาย จงเจริญสุข	กรรมการ
๗. นางสาววรรณะ คัมภีรานนท์	กรรมการ
๘. นางผ่องพรรณ สิงหะ	กรรมการ
๙. นางมยุรี สุขวิวัฒน์	กรรมการ
๑๐. นางสมถวิล เนียมทันต์	กรรมการ
๑๑. นายประคัล คันทิวงษ์	กรรมการ
๑๒. นางสาวภา พงศพิพัฒน์	กรรมการและเลขานุการ
๑๓. ม.ร.ว. สายสิงห์ ศิริบุตร	กรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ

คณะกรรมการวิทยุโรงเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง ๑๓ ท่านนี้ร่วมกันจัดทำบทเรียน และคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษออกแจกจ่ายไปตามโรงเรียนที่รับฟังภาคละ ๑ เล่ม สำหรับทุก ๆ ชั้นที่มีการสอนภาษาอังกฤษ

ในหนังสือคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นประกอบไปด้วยบทเรียน ๑๐ บท แต่ละบทเรียนแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้. -

๑. เนื้อเรื่องของบทเรียน บอกให้ทราบว่าบทเรียนจะสอนอะไรบ้าง

๒. อุปกรณ์การสอน บอกให้ทราบว่าในการรับฟังบทเรียนนั้น ๆ จะต้องใช้อุปกรณ์การสอนอะไรบ้าง: อุปกรณ์การสอนนี้อาจเป็นสิ่งของที่หาง่าย ๆ ในห้องเรียน เช่น หนังสือ ปากกา ดินสอ ฯลฯ เนื้อเพลงที่ครูจะต้องจัดให้นักเรียนคัดไว้วางหน้า หรือโคลงที่นักเรียนจะต้องอ่าน

๓. การเตรียมตัวก่อนการรับฟัง บอกให้ทราบว่าครูต้องทำอะไรบ้างก่อนรับฟัง เช่น การเตรียมอุปกรณ์แบ่งชั้นออกเป็นสองฝ่าย คือฝ่าย A กับฝ่าย B การอธิบายคำศัพท์ยาก ๆ หรือวลีใหม่ ๆ ให้นักเรียนเข้าใจล่วงหน้า

๔. การปฏิบัติระหว่างรับฟัง ในระหว่างรับฟังครูจะต้องฟังร่วมกับนักเรียน ต้องคอยช่วยนักเรียนให้ทำตามคำสั่งจากวิทยุให้ถูกต้องและทันเวลาที่ ถ้าเมื่อใดครูสังเกตเห็นว่านักเรียนทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ครูควรช่วยพูดนำควบ และนอกจากนี้ครูยังต้องคอยสังเกตการออกเสียงของนักเรียน เพื่อจะได้อธิบายว่านักเรียนยังบกพร่องตรงไหน เพื่อจะได้มีการฝึกเพิ่มเติม ภายหลังการรับฟัง ในระหว่างรับฟังนักเรียนจะได้ยินสำเนียงสองอย่าง คือสำเนียงเดี่ยว กับสำเนียงคู่ สำเนียงเดี่ยวเป็นสำเนียงบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามครูจากวิทยุ และสำเนียงคู่เป็นสำเนียงบอกให้นักเรียนทำตามคำสั่งครูจากวิทยุ ขอให้ครูช่วยให้นักเรียนทำตามให้ถูกต้องด้วย

๕. กิจกรรมหรือการปฏิบัติภายหลังการรับฟัง ในบทเรียนหนึ่ง ๆ มีบอกไว้ว่าเมื่อรับฟังบทเรียนนั้น ๆ จบลงแล้ว ครูจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดผลตามความมุ่งหมาย ครูควรอ่านคำแนะนำให้เข้าใจและใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่าควรให้มีการทบทวนภายหลังการรับฟังมากน้อยเพียงไร และทุก ๆ ครั้ง ภายหลังที่บทเรียนได้จบลงบทหนึ่งแล้ว ครูควรกำชับให้นักเรียนไปฝึกพูดกันเอง ทั้งนี้เพราะการฝึกฝนให้ชำนาญเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ในทุก ๆ บทของคู่มือจะแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการออกอากาศของบทเรียนนั้น ๆ ไว้อย่างละเอียด กิ่งจะยกตัวอย่างมาดังนี้. -

บทเรียนที่ 15

ออกอากาศ

ครั้งที่ ๑	วันจันทร์	ที่ ๑๒	ตุลาคม ๒๕๐๓	เวลา ๕.๕๐ - ๑๐.๐๐ น.
ครั้งที่ ๒	วันพุธ	ที่ ๑๔	ตุลาคม ๒๕๐๓	เวลา ๕.๕๐ - ๑๐.๐๐ น.
ครั้งที่ ๓	วันพฤหัสบดี	ที่ ๑๕	ตุลาคม ๒๕๐๓	เวลา ๕.๕๐ - ๑๐.๐๐ น.
ครั้งสุดท้าย	วันศุกร์	ที่ ๑๖	ตุลาคม ๒๕๐๓	เวลา ๕.๕๐ - ๑๐.๐๐ น.

การประเมินผลงานวิทยุโรงเรียน

๑. ใช้แบบสอบถามซึ่งเรียกว่า "แบบ ส.ด. ๑" ส่งให้ครูผู้ใช้วิทยุโรงเรียนกรอก
 ขอสอบถามภายหลังการรับฟังรายการทุกครั้งไป เพื่อกองเผยแพร่การศึกษาจะไ้รวบรวมเพื่อ
 พิจารณาคุณภาพของบทกระจายเสียง คุณภาพของการผลิตบทกระจายเสียง ตลอดจนผลแห่งการ
 รับฟังแต่ละรายการจะได้นำไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทเรียนให้ดีขึ้น

๒. นอกจาก "แบบ ส.ด. ๑" แล้ว กองเผยแพร่การศึกษายังได้ใช้แบบสอบถาม
 อีกชนิดหนึ่งเรียกว่า "แบบ ส.ด. ๒" เพื่อให้เจ้าหน้าที่วิทยุโรงเรียนประจำจังหวัดกรอกส่ง
 กองเผยแพร่การศึกษาทุกเดือนระหว่างที่เปิดภาคเรียน ซึ่งจะให้ประโยชน์ในการประกอบการ
 พิจารณาผลงานวิทยุโรงเรียนพอสมควร

๓. นอกจากแบบ ส.ด. ทั้งสองแบบดังกล่าวข้างต้นแล้ว กองเผยแพร่ยังใช้แบบ
 สอบถามและสอบถามครูให้นักเรียนเป็นผู้กรอกการวัดผลวิธีนี้ จัดทำเป็นครั้งคราวเมื่อมีความ
 ต้องการจะหาข้อเท็จจริงประการใดประการหนึ่งเกี่ยวกับผลการรับฟังวิทยุโรงเรียน โดยเจ้า
 หน้าที่ส่วนกลางจะนำแบบสอบถามออกไปดำเนินการในเขตที่เจ้าหน้าที่จะพิจารณาเห็นสมควร
 ความวิธีการ เทคนิค

๔. เมื่อใดทำการทดลองวิทยุโรงเรียนมาได้เป็นปีที่ ๕ กองเผยแพร่ได้วัดผล
 ความวิธีการ เทคนิคโดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสาธมิตร.

